

АЛГОРИТМ АВТОМАТИЗОВАНОГО ЗАПУСКУ ДВИГУНІВ НАСОСІВ ПРИ ЇХ ПАРАЛЕЛЬНІЙ РОБОТІ

Мошноріз М. М., асистент, Варавва М. О., студент

Вінницький національний технічний університет

E-mail: ieasu@kdu.edu.ua

Вступ. Більшість насосних станцій виконується у вигляді ряду насосів, які вмикаються в мережу водопостачання паралельно. Регулювання продуктивності такої системи відбувається зміною кількості працюючих насосів або поєднанням цього способу з іншими способами регулювання. Не зовсім вирішеними залишаються питання, які з насосів краще вмикати чи вимикати для зміни продуктивності станції.

Існує підхід до вирішення названого питання шляхом чередування двигунів при наступному запуску. Таким чином забезпечується вирівнювання ресурсу за кількістю прямих пусків, які виконують електричні двигуни насосів. Відомий підхід, коли рішення про ввімкнення того чи іншого двигуна приймається на основі сумарної тривалості його безперервної роботи, що дозволяє вирівняти ресурс двигунів. Названі підходи виконуються, зазвичай, оператором насосної станції і, у зв'язку з цим, мають ряд недоліків, пов'язаних з людським фактором в процесі прийняття рішення на запуск насосних агрегатів.

При аналізі проблеми керування запуском двигунів насосних агрегатів слід зазначити, що насосні станції міського водопостачання (про які і піде мова далі) обладнуються двигунами середньої та великої потужності, які мають обмеження на кількість прямих пусків, інтервал між пусками, температуру обмоток, просідання напруги мережі живлення під час пуску [1, 2, 3].

Відповідно до [1 с. 65] двигун, нагрітий до робочої температури, допускає один пуск з гранично допустимим динамічним моментом інерції на валу. З холодного стану допускається два послідовних пуски з гранично допустимим динамічним моментом інерції на валу та зупинкою двигуна між пусками. Значення гранично допустимих кількостей пусків за годину та гранично допустимого моменту інерції визначаються гранично допустимою температурою обмотки статора або ротора двигуна. В [2] наводяться основні паспортні дані асинхронних двигунів серії А4 з напругою живлення 10 кВ і потужністю 500-800 кВт. Середнє напрацювання на відмову складає 15000 год. Номінальний режим роботи двигунів по ГОСТ 183-74 [2, с. 89] S1. Двигуни мають прямий пуск при номінальній напрузі мережі живлення та при зниженні напруги мережі за час пуску до 0,8U_{ном}. Двигуни допускають два пуски підряд з інтервалом 5 хвилин з холодного стану обо один з гарячого при середньому гальмівному моменті механізму 0,3 номінального і максимально допустимих динамічних моментах механізму не вище за наведені в [2 с. 89]. Інтервал між пусками відповідно до [2 с. 90] становить не менше 3 години. Кількість пусків в рік не повинна перевищувати 250, а за термін служби – 2000. Клас нагрівостійкості ізоляції обмотки статора по ГОСТ 8865-87 – F з температурним використанням на рівні класу В. Для двигуна, який вичерпав свій ресурс за кількостю прямих пусків, черговий запуск може привести до пробою ізоляції і, як наслідок, міжвиткового короткого замикання чи замикання на корпус фази обмотки статора двигуна; виходу його із ладу; зупинки насосного агрегату; зриву роботи системи водопостачання, яка не забезпечить потрібного значення подачі. Крім того, температурні процеси в обмотці двигуна змінного струму великої потужності впливають на термін його служби не тільки при пуску, а і при охолодженні електричної машини. За статистичними дослідженнями 50-95% причин виходу з ладу електричних машин зумовлені ушкодженням обмотки статора (пробої міжвиткової ізоляції).

Мета роботи. Тому важливо розробити алгоритм запуску двигунів насосних агрегатів при їх паралельній роботі, який би враховував особливості пуску двигунів та забезпечував вирівнювання ресурсу обладнання.

Матеріал і результати дослідження. Припустимо, що насосні агрегати можна ввімкнути і вимкнути в будь-який момент часу. Введемо змінні x_1, x_2, \dots, x_n , які характеризують роботу насосів, причому, коли ввімкнений i -й насос, то приймається $x_i = 1$, в протилежному випадку $x_i = 0$. Для забезпечення вирівнювання ресурсу по тривалості безперервної роботи введемо t_i – час безперервної роботи і $Z_{\text{мех},i}$ – механічний знос i -го насоса при роботі протягом одиничного проміжку часу t_i . Для забезпечення вирівнювання ресурсу по кількості прямих пусків введемо $Z_{\text{ел},i}$ – електричний знос ізоляції обмоток, контактних з'єднань i -го двигуна за один пуск. Кількість реалізованих двигуном пусків за період експлуатації позначимо N_p . Так само як і в працях [4, 5, 6] побудуємо цільову функцію C , яка враховуватиме затрати енергії на черговий пуск та напрацюваний ресурс безперервної роботи

$$C = \sum_{i=1}^n [Z_{\text{мех},i} t_i + Z_{\text{ел},i} N_p]. \quad (1)$$

Розв'язавши задачу мінімізації цільової функції C , можна знайти змінні x кожного насоса при загальній кількості насосів, рівній n . Перемикання кількості насосів потрібне для забезпечення певного значення продуктивності станції, тому розв'язуючи задачу мінімізації цільової функції (1) необхідно врахувати обмеження на забезпечення потрібного значення продуктивності $Q_{\text{потр}}$.

$$\sum_{i=1}^n Q_i x_i \geq Q_{\text{потр}}, \quad (2)$$

де Q_i – продуктивність i -го насосного агрегату при роботі його з іншими насосами на мережу водопостачання.

Задача, яка описується виразами (1) та (2) є задачею математичного програмування лінійного типу [7 с. 5]. Визначені в результаті її розв'язання двигуни можуть не запуститися за технологічним обмеженням на частоту прямих пусків. Для врахування цієї особливості в роботі [8] пропонується математична модель роботи пристрою керування запуском двигунів середньої і великої потужностей.

Об'єднавши запропонований підхід до визначення комбінацій ввімкнених насосних агрегатів з підходом до особливостей електричного двигуна середньої і великої потужностей, побудуємо алгоритм автоматизованого запуску названих двигунів (рис. 1).

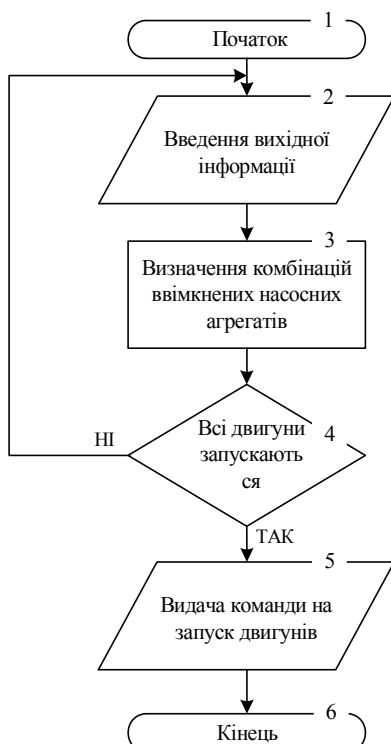

Рисунок 1 – Алгоритм автоматизованого запуску двигунів насосних агрегатів при їх паралельній роботі

2. Справочник. Машины электрические. Том 3. Машины электрические большой мощности. Часть I. Электродвигатели асинхронные. – М., 1990.(Всесоюзный научно-исследовательский институт стандартизации в электротехнической промышленности ВНИИ стандартэлектро).

3. Двигатели трехфазные асинхронные напряжением выше 1000 В. Общие технические условия : ГОСТ 9630-80. – [Чинний від 1982-01-01]. – Издательство стандартов, 1987. – 9 с. – (Государственный стандарт Союза ССР).

4. Мошноріз М.М. Розробка математичних моделей та пристрій для оптимізації керування насосною станцією: Дис. магістра наук: 8.092203. – Вінниця, ВНТУ, 2006. - 100 с.

5. Искендеров А. А. Задачи выбора оптимальных режимов работы НС// Приборы и системы. Управление, контроль, диагностика. - 2004. - №5. - С. 62-64.

6. Мошноріз М. М. Оптимізація режимів роботи насосної станції водопостачання / М. М. Мошноріз, Г. В. Горячев // Електромеханічні системи, методи моделювання та оптимізації : Четверта Всеукраїнська науково-технічна конференція молодих вчених і спеціалістів, 19-21 квітня 2006 р. : тези доповідей. – К. : КДПУ, 2006. – С. 35.

7. Хом'юк І.В., Карпенко В.Л., Хом'юк В.В. Математичне програмування. Частина 1: Навчальний посібник. – Вінниця: ВНТУ, 2004. - 78 с.

8. Мошноріз М. Система керування запуском насосного агрегату станції водопостачання / Микола Мошноріз, Володимир Грабко // Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». – 2008. – Випуск 30. – С. 310 – 311.

БІБЛІОГРАФІЧНІ ДАНІ

1. Асинхронные двигатели серии 4А: Справочник/ А.Э. Кравчик, М.М. Шлаф, В.И. Афонин, Е.А. Соболенская. - М.: Энергоиздат, 1982. - 504 с., ил.